

Lovforslagets Enkeltheder er det rigtigst at drøfte i Udvalget, men jeg skal dog allerede her gøre opmærksom paa et Par Ting.

I §9, 4de Stykke, staar der: „En Stemmeseddel betragtes som afgivet for den Kandidat, ved hvis Navn Vælgeren har sat Kryds.“ Dette er et Led i en Optagelse af de Regler for, hvad Krydset betyder, som tidligere fandtes i Valglovens § 47. Lidt senere i samme Stykke staar der: „er der i Opstillingskredsen ikke opstillet nogen Kandidat for det paagældende Parti, eller er der i Opstillingskredsen opstillet flere Kandidater for Partiet, henregnes Stemmeseddelen ikke til nogen Kandidat, men lægges under Opgørelsen til Side.“ Dette kunde nu forstaaes saaledes, at man ved denne Sætning op hævede den af mig før nævnte Sætning; men dette kan ikke være Meningen, thi hvis der i en Opstillingskreds ikke er opstillet nogen Kandidat for det paagældende Parti, findes der alligevel paa Stemmeseddelen opregnet Kandidaterne fra de andre Opstillingskredse, og ved disse har Vælgeren Ret til at sætte Kryds efter sit Behag, og hans Kryds skal selvfølgelig gælde, som andre Kryds gælder. Jeg ser nu ogsaa meget vel, at der foran de af mig sidst citerede Linier kun staar et Semikolon, saaledes at de udgør en Bestanddel af hele det paagældende Punktum, og det maa i hvert Fald være Meningen, at der kun sigtes til saadanne Stemmesedler, hvor der er sat flere Kryds, eller Stemmesedler, som paa anden Maade er utydelige. Hovedregelen er, at saadanne Stemmesedler henføres til Opstillingskredsens Kandidat, og det er derfor meget rigtigt, at naar der ingen Kandidat for Partiet er opstillet i Opstillingskredsen, maa disse utydelige Stemmesedler i denne Henseende fjernes. Jeg tror ikke, at det er blevet helt klart, at dette er Meningen. Det vil i hvert Fald ved en flygtig Læsning kunne se ud, som om saadanne Stemmesedler overhovedet ikke skulde kunne føres en Kandidat til gode, selv om de kun er afkrydsede med eet Kryds — og dette kan ikke være Meningen.

Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at man i § 11 foreslaar, at der i Lovens § 41 indføres en Bestemmelse, som tilsigter at afgøre, hvad der skal ske, naar to Kandidater har faaet lige mange Stemmer. Naar man overhovedet vil optage en Bestemmelse angaaende et saa sjældent Tilfælde, maa den imidlertid være mere fuldstændig end den foreslaaede. Der staar her i Lovforslaget, at i saa Tilfælde „tilfalder Mandatet den, der har erholdt det største Antal Stemmer i en enkelt Opstillingskreds“, og der tages

saaledes slet ikke Sigte paa det Tilfælde, at de begge eropstillede i kun een Kreds, og heller ikke paa det Tilfælde, at de i flere Kredse har faaet det samme Stemmetal. Hvis man altsaa overhovedet mener det nødvendigt at optage en Regel angaaende den Mulighed, at to Kandidater faar lige mange Stemmer, bliver man vistnok nødt til at gøre den lidt fyldigere.

I Indledningen til Bemærkningerne til Lovforslaget udtaler den højtærede Indenrigsminister, at det er hans Hensigt at foreslaa en Kommission nedsat til Overvejelse af Spørgsmaalet om den fremtidige Valgordning. Allerede da Venstre i forrige Del af Samlingen udkastede denne Tanke, tiltraadte jeg den, og jeg havde ikke haft noget imod, at der allerede i den Valglov, vi nu lever under, havde staaet, at en saadan Kommission skulde nedsættes. Den ærede Indenrigsminister kan altsaa regne med vor Medvirkning til en saadan Kommissions Nedsættelse, naar Forslag derom maatte fremkomme. I denne Kommission vil man saa have at overveje de forskellige Valgsystemer, og jeg vilde ønske, at der kunde blive Mulighed for en Tilbagevenden til Enmandskredsens System i Forbindelse med Tillægsmandater. En saadan Mulighed kan naturligvis i alle Tilfælde siges at være til Stede; men den vil næsten ligge udenfor det praktisk gennemførlige, hvis man vil bevare Grundlovens Bestemmelse om en Begrænsning af Mandaternes Antal, og derfor fører dette Spørgsmaal altsaa ind i de stedfindende Grundlovsforhandlinger. Men hvad enten der nu bliver Tale om større eller mindre Ændringer i den nugældende Valglov — og vi gaar gerne til en saglig Forhandling om de Mangler, som er konstaterede, og ikke mindst om Spørgsmaalet om, hvorvidt Partilisterne kan undgaas —, er vi altsaa rede til senere at prøve hele vort Valgsystem i den paatænkte Kommission.

H. O. Hansen: Paa Erhvervspartiets Vegne skal jeg fremsætte nogle faa Bemærkninger til det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 11. April 1920 om Valg til Rigsdagen. Loven af 11. April 1920 gav vort Parti den Repræsentation paa Rigsdagen, som vi ifølge vort Stemmetal var berettigede til at faa. Men trods dette er vi ikke saa glade for den gældende Lov, som den ærede Ordfører for det radikale Parti, Hr. Rode, og den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, Hr. Hans Nielsen, var med Hensyn til den 3-Deling af Hovedstaden, der er gennemført. Vi ser nu efter Valget stadig saaledes paa 3-Delingen, som